

Resultaten onderzoek Wet Investeren in Jongeren

4 maanden onderzoek

Auteur(s)
Job Hart
Robert Banning

Datum
Mei 2011

Naam instelling
FSU

INHOUDSOPGAVE

Voorwoord.....	3
Verantwoording.....	4
Knelpunten.....	5
Positieve punten.....	11
Conclusie.....	13
Gespreksverslagen.....	14

VOORWOORD

Vanuit het Fries Samenwerkingsverband Uitkeringsgerechtigden (FSU) is er een jongerenproject gestart. Dit project heeft als doel jongeren die in een uitkeringssituatie zitten te informeren en ondersteunen. Ten tweede willen we jongeren laten weten dat het FSU er voor ze is en hierdoor de naamsbekendheid van het FSU vergroten. Zo zijn wij terechtgekomen bij het FSU als 2 stagairs. Beide komen we van ROC Friese Poort te Leeuwarden, wij volgen de opleiding Sociaal Juridisch Medewerker. Even voorstellen: onze namen zijn Job Hart en Robert Banning. De werkgroep Jongeren van het FSU beslaat nog meer mensen, deze houden zich bezig met andere projecten.

De afgelopen 4 maanden zijn wij druk bezig geweest met het interviewen van jongeren om erachter te komen hoe zij de Wet Investeren in Jongeren en de verschillende instanties, waar zij mee te maken krijgen, ervaren.

Wij hebben dit gedaan om erachter te komen wat de knelpunten zijn en wat de positieve punten zijn bij de verschillende instanties. Ons doel is deze resultaten te presenteren aan de verschillende instanties om te kijken wat er nog beter kan, zodat de Wet Investeren in Jongeren net zo goed in de praktijk werkt als op papier. Ook willen wij de positieve punten aankaarten, zodat deze worden behouden.

Leeuwarden,
Mei 2011.

Job Hart
Robert Banning.

Contactgegevens

Fries Samenwerkingsverband Uitkeringsgerechtigden
Keetwoltje 1
8921 EV Leeuwarden
Telefoon: (058) 2139992
Email: fsu@fsufriesland.nl
Website: www.fsufriesland.nl

VERANTWOORDING

Wij hebben bewust gekozen voor een open gespreksmethodiek. Dit houdt in dat wij alle interviews dus niet aan de hand van een bepaalde vragenlijst hebben gedaan. Voor de zekerheid hadden we er wel een vragenlijst bij als geheugensteuntje. Elk interview begonnen we met: “vertel je verhaal” en “hoe ben je in deze situatie terecht gekomen?”. Zo kregen we een heel erg open gesprek, waarin we een volledig beeld hebben kunnen krijgen van de persoon. Deze methodiek heeft voor ons erg prettig gewerkt. Wat ook belangrijk is voor de beeldvorming van de lezer; we hebben niet alleen jongeren geïnterviewd, ook hebben we veel gesprekken gehad met werkcoaches van Werkpleinen en re-integratiebureaus. Zo konden we van tevoren een beeld vormen van het traject en uitgelegd krijgen wat de manier van werken daar is. Zo gingen we met een stukje informatie vooraf de interviews in, waardoor we de gesprekken beter konden sturen en betere vragen konden stellen.

We hebben ervoor gekozen om te gaan voor kwaliteit in plaats van kwantiteit, we hebben uitgebreide interviews afgelegd onder 20 jongeren en dat is omdat wij de verhalen volledig wilden weten. Het waren gesprekken van gemiddeld een uur, waarin we hele diepgaande gesprekken hebben gehad.

Het zal ook opvallen dat het re-integratietraject Loadswurk redelijk vaak genoemd wordt in de rapportage, de reden hiervoor is, omdat zij ons geholpen om in contact te komen met jongeren die een WIJ-uitkering hebben. We zijn daar met open armen ontvangen en ze wilden allemaal graag meewerken aan onze rapportage. Uit onze ervaringen is gebleken dat het een erg leuk traject is met gemotiveerde werknemers die hart hebben voor de zaak! Sommige trajecten springen er uit, zijn bijzonder door de creativiteit die erin is gestopt. Zo zijn er meerdere trajecten die benoemd worden in onze rapportage, dat is omdat wij ze van grote waarde vinden. Alle namen van anderen hebben we weggehaald. Ook alle interviews zijn volledig anoniem (al gaven een heleboel jongeren opmerkelijk genoeg aan dat ze dat niet zoveel uit maakt).

Nog een paar leuke feitjes voor de lezer: We hebben 4 maanden gedaan over dit onderzoek, van december 2010 tot april 2011. Er zijn 20 jongeren geïnterviewd die tussen 18 en 26 jaar oud zijn. Hiervan was ongeveer driekwart mannelijk en een kwart vrouwelijk. Hier is niet expres voor gekozen, maar het is zo gekomen omdat wij ook veel interviews hebben gedaan bij een re-integratietraject in de scheepsbouw, een van oorsprong traditioneel mannenberoep, waar weinig tot geen vrouwen werken. We hebben 10 gespreksverslagen toegevoegd aan dit rapport, omdat we het niet nodig vonden om ze allemaal toe te voegen (het gaat vooral om de resultaten, en dat je ook kunt zien waar die resultaten vandaan zijn gekomen). De meeste geïnterviewden zijn in de Wet Investeren in Jongeren terecht gekomen nadat ze hebben gewerkt. Het werk hield op door de recessie, of andere redenen. Sommigen hadden een startkwalificatie, sommigen niet. Ze hebben in ieder geval allemaal één ding in gemeen; het vinden van een baan gaat moeizaam. We zijn via werkcoaches, re-integratiecoaches en zelfs via onze kennissenkring in contact gekomen met de jongeren. Het onderzoek is gedaan in de regio Leeuwarden, in een cirkel van ca. 30 km er omheen. We zijn bijvoorbeeld geweest in Franeker, Harlingen, Leeuwarden en in een reeks kleine dorpjes.

KNELPUNTEN

We hebben de knelpunten in een lijst gezet, met daarbij een korte toelichting, een mogelijke oplossing en welke instantie(s) het betreft. Dit zijn de knelpunten die wij het meeste zijn tegengekomen.

Knelpunt 1

De termijnen van het aanvragen van de WIJ-uitkering bij de gemeente.

Dit duurt veel te lang. We hebben jongeren gesproken, die hierdoor 6 maanden zonder geld zaten. Je kunt hierdoor op straat belanden, dus dit zou veel vlotter moeten gaan.

Oplossing:

Software, die duidelijk aangeeft hoeveel tijd de gemeente nog heeft, om de aanvraag binnen redelijke tijd toe te kennen. Hierdoor weten de werknemers van de Sociale Dienst hoe lang hun nieuwe cliënten al zonder geld zitten, zodat de Sociale Dienst er rekening mee kan houden. Ook zouden de werkcoaches duidelijk moeten aangeven aan de cliënt dat ze het recht hebben om binnen 4 weken geld uitgekeerd te krijgen en als de uitkering binnen die termijn nog niet toegekend is dat zij een voorschot kunnen aanvragen. Mensen weten dit niet en komen daardoor onnodig in de problemen.

Betreft:

De gemeente.

Knelpunt 2

Geen persoonlijke begeleiding vanuit de Sociale Dienst.

Veel jongeren vinden dat ze niet persoonlijk genoeg worden begeleid door hun werkcoach, hierdoor zijn de jongeren minder gemotiveerd. Ze zouden graag willen zien dat hun werkcoach vraagt naar wat zij willen en kunnen, in plaats van ze zomaar naar een traject te sturen. Ook als jongeren niet overweg kunnen met hun werkcoach kunnen ze soms geen nieuwe werkcoach krijgen, al vragen ze er expliciet om.

Oplossing:

Er moeten goede werkcoaches zijn, die op een persoonlijke en goede manier met mensen kunnen omgaan. Bij de intake zou er moeten gekeken worden of de cliënt wel bij de werkcoach past. Ook zou de gemeente veel minder moeten bezuinigen hierop, omdat wij hebben gemerkt dat een heleboel werkcoaches een veel te grote caseload hebben, waardoor ze bijna onmogelijk nog goede persoonlijke begeleiding kunnen bieden. Ook zouden cliënten op aangeven moeten kunnen overstappen naar een andere werkcoach. Dit zou met een exitgesprek moeten werken, waar echt duidelijk wordt dat de relatie tussen de cliënt en de werkcoach in zoverre in ontwricht, dat een andere werkcoach nog de enige optie is.

Betreft:

De Sociale Dienst van de gemeente, beleid.

Knelpunt 3

De doorverbindingsservice van het Werkplein.

Vaak als er gebeld wordt naar het Werkplein wordt er verkeerd doorverbonden. Zo hebben we van jongeren gehoord dat er werd gezegd dat de persoon die ze zochten niet bestond (!). Wijzelf hebben hier ook problemen mee gehad, dat we een werkcoach wilden spreken en er gewoon werd gezegd; 'die werkt hier niet'. Ook wordt er wel eens naar de verkeerde persoon doorverbonden.

Oplossing:

De medewerkers die bij het Werkplein achter de telefoon zitten krijgen van tevoren al een uitgebreide training, dus wij denken niet dat het daar aan ligt. Wel zouden de medewerkers beter door moeten vragen, bijvoorbeeld om een naam te spellen of te vragen om wat voor afdeling het gaat en waarom. Maar ze zouden vooral een up-to-date overzicht moeten hebben van alle medewerkers, zodat ze ten alle tijden toegang hebben tot de meest actuele informatie.

Betreft:

Werkpleinen.

Knelpunt 4

Informeren over rechten en plichten binnen de Wet Investeren in Jongeren.

Sommige jongeren hadden de 1^e week van hun WIJ-uitkering meteen een voorlichting, en sommigen hadden juist helemaal geen idee wat de Wet Investeren in Jongeren nou precies inhoudt, en wat je rechten en plichten zijn.

Oplossing:

Er moet meteen een voorlichting worden gegeven als je in de Wet Investeren in Jongeren komt die beschrijft wat je rechten en plichten in de precies zijn. Ook moet daarin uitgelegd worden wat ze precies kunnen verwachten van hun werkcoach, en wat de gedachte achter de Wet Investeren in Jongeren is.

Betreft:

De Sociale Dienst.

Knelpunt 5

Geen nazorg van werkcoaches na het plaatsen van een cliënt in een bepaald traject.

Vaak worden jongeren naar een bepaald re-integratiebureau's gestuurd, en worden ze daarna nooit meer benaderd door hun werkcoach vanuit de Sociale Dienst. Pas als het is afgelopen worden ze weer benaderd.

Oplossing:

De jongeren zouden graag willen dat hun werkcoach contact opneemt terwijl ze in een traject zitten, om te vragen hoe het gaat. Hiermee blijft de motivatie hoog, en kunnen ze praten over de dingen waar ze tegenaan lopen. Dit zou goed zijn voor het hele leerproces.

Betreft:

Werkcoaches van de Sociale Dienst.

Knelpunt 6

Werkcoaches van de Sociale Dienst praten slecht over eigen diensten.

Een goed voorbeeld is een jongen die wij hebben gesproken, hij had gehoord dat het Werkplein intern ook een loopbaantest biedt om te kijken wat je leuk vindt en waar je goed in bent. Dus hij vroeg of hij dit mocht doen, en zijn werkcoach reageerde; 'daar heb je toch niks aan, dat is zo goed als nutteloos'. Dit soort dingen hebben we wel vaker gehoord, en dat hoort natuurlijk niet zo. De Werkpleinen en de werkcoaches zouden een eenheid moeten vormen, dat komt wel zo professioneel over op de cliënt.

Oplossing:

Je zou als Werkplein de werkcoaches een training/workshop kunnen aanbieden die het nut laat zien van elke interne dienst die het Werkplein cliënten kan aanbieden. Zo weten zij wat het nut er van is, en kunnen ze die diensten ook beter aanbieden naar hun cliënten toe. Verder zou het Werkplein met al haar werknemers een duidelijke eenheid moeten vormen, dat staat als een blok. Dat getuigt professionaliteit.

Betreft:

Werkcoaches van de Sociale Dienst.

Knelpunt 7

Werknemers van de Sociale Dienst maken fouten in dossiers waardoor cliënten worden gekort.

We hebben dit meerdere keren gehoord, dat een cliënt buiten zijn/haar eigen schuld om een korting kreeg op de WIJ-uitkering. Achteraf bleek dan dat het om een fout in het dossier ging, en dat niemand echt begreep hoe dat nou gebeurd is. De client zelf snapt niks van het hele dossier verhaal, en heeft het gevoel dat zelfs de Sociale Dienst zelf het niet helemaal snapt.

Oplossing:

Ten eerste zou de software het tijdig aan moeten geven als iemand iets mist in zijn/haar dossier, zodat de werkcoach hier op kan reageren. Ook zouden de gegevens dubbel gecheckt moeten worden, ten eerste zou de werkcoach het moeten checken en daarna nog iemand anders. Fouten maken is menselijk, zo heb je een vangnet en zijn de cliënten niet meer de dupe van fouten die zij zelf niet maken. De werkcoaches zouden ook moeten aangeven aan hun cliënt dat dossier inzage en correctie een wettelijk recht is, want dat weten de meeste cliënten helemaal niet.

Betreft:

Sociale Dienst in het Werkplein.

Knelpunt 8

Gemeente en Werkpleinen werken niet goed samen met betrekking tot de post.

Veel jongeren krijgen post van de gemeente en het Werkplein. Vaak is deze post bijna hetzelfde. Dat is onnodig en geeft een chaotische indruk naar de cliënt toe.

Oplossing:

De gemeenten en Werkpleinen zouden om tafel moeten gaan om door te nemen welke post er nou precies gaat naar een cliënt. Misschien kunnen ze afspraken maken om ervoor te zorgen dat er geen dubbele post wordt gestuurd.

Betreft:

Werkpleinen en gemeenten.

Knelpunt 9

De gemeente kijkt bij het bepalen van de sollicitatieplicht niet naar de kwalificaties van de persoon en de werkgelegenheid in de woonomgeving van de cliënt.

Op sommige plekken is er weinig werk te vinden in bepaalde branches, of juist in ongeschoold werk. Bijvoorbeeld, iemand die in een klein dorpje woont met weinig werkgelegenheid heeft het moeilijker met solliciteren dan iemand die in de stad woont (als je er vanuit gaat dat er in beide gevallen geen startkwalificatie is). Zo zou iedereen zijn eigen sollicitatieplicht moeten hebben. Anders krijg je het probleem dat mensen maar solliciteren op banen waarvan ze toch al weten dat ze die niet gaan krijgen, alleen maar om aan de plicht te voldoen.

Oplossing:

Kritisch kijken naar de persoon en zijn/haar startkwalificaties. Dan kijken naar de plaats waar de persoon woont, en of de persoon bijvoorbeeld een auto heeft of een goede verbinding met het openbaar vervoer. Ook moet er onderzocht worden hoeveel werk er is in die regio, en of er ook werk is in de branche(s) waarin de cliënt allemaal in kan werken. Aan de hand van die informatie kun je de cliënt een realistische sollicitatieplicht meegeven.

Betreft:

De gemeente.

Knelpunt 10

Bezuinigingen van het beleid zorgen ervoor dat er geen aanbod kan worden gedaan voor de scholing van een cliënt.

Zo worden opleidingen stopgezet die al bijna zijn afgerond simpelweg om te bezuinigen. Zo is er al veel geld ingestopt, maar is dat geld verspilld omdat de cliënt nog geen diploma o.id. heeft gehaald. Dit is natuurlijk zonde.

Oplossing:

Het is erg belangrijk binnen de Wet Investeren in Jongeren dat er juist een aanbod gedaan kan worden naar de cliënt toe, daar is de wet juist specifiek voor gemaakt. Dus daar moet geld voor beschikbaar gesteld worden. De Wet Investeren in Jongeren is juist bedacht om jongeren te kunnen ondersteunen zodat ze zo snel mogelijk een startkwalificatie hebben, dus dat moet ook aangeboden kunnen worden.

Betreft:
De gemeente.

Knelpunt 11

Er wordt niet naar de financiële situatie van elk persoon gekeken worden om de hoogte van de uitkering aan de hand van die situatie te bepalen.

Nu is de hoogte van de uitkering afhankelijk van de leeftijd, maar we hebben gemerkt dat het niet helemaal eerlijk is verdeeld. Zo zijn we jongeren tegengekomen van 18 jaar, die veel minder kregen dan hun collega's die in hetzelfde re-integratietraject zaten. Die anderen waren ouder, terwijl de jongen van 18 veel meer vaste lasten had. Ook vinden wij dat iemand die in een traject van 40 uren in de week zit, een grotere beloning zou moeten krijgen die iemand die in een traject zit van 12 uren in de week. Daar zou ook iets voor bedacht moeten worden.

Oplossing:

Er zou een systeem moeten komen wat kijkt naar de vaste lasten van de persoon en de hoogte van de uitkering aan de hand daarvan bepaalt. Natuurlijk zou er eerst wel moeten worden gekeken of die vaste lasten ook echt nodig zijn, een auto die heel duur is in kosten zou je bijvoorbeeld buiten de berekening kunnen laten, tenzij die auto echt nodig is.

Betreft:
De gemeente.

Knelpunt 12

Re-integratiebureau's kijken niet per cliënt welk onderdeel hij/zij nodig heeft, en welke niet.

Zo heb je bij re-integratiebureau's meestal verschillende onderdelen, en niet elk onderdeel is van toepassing op de cliënt. Zo hoeft iemand met een erg commerciële achtergrond geen workshop te volgen in omgaan met klanten. En iemand die bij een uitzendbureau heeft gewerkt als intercedent hoeft ook geen workshop CV's maken.

Oplossing:

Bij de intake van de cliënt zou de begeleider/coach een goed beeld moeten vormen van de persoon. Hierbij kan de coach inschatten welke onderdelen voor de cliënt van toepassing zijn, en welke niet. Zo kan de tijd dat de cliënt bij het re-integratiebureau zit zo effectief mogelijk spenderen.

Betreft:
Re-integratiebureau's.

Knelpunt 13

Re-integratiebureau's waar cliënten echt leren om een bepaald beroep uit te oefenen bieden geen certificaten en/of diploma's aan in de richting van het beroep.

Zo zijn we bij een re-integratiebureau geweest waar WIJ-ers aan het werk gingen op een enorm schip. Ze leren daar bijvoorbeeld om te lassen, maar het traject telt alleen maar als werkervaring. Dat is natuurlijk zonde, want ze zouden beter een MBO-1 of MBO-2 opleiding kunnen aanbieden. Dan heb je een diploma én werkervaring, wat je kansen op de arbeidsmarkt vergroot.

Oplossing:

Een samenwerkingsverband tussen re-integratiebureaus, Werkpleinen en werkgevers (en mogelijk scholen). De werkgevers krijgen hele goedkope krachten aangeleverd vanuit de Werkpleinen en re-integratiebureaus, maar daar mag best wat tegenover staan. Zo zouden Werkpleinen hier over kunnen onderhandelen, en kunnen werkgevers officiële leerbedrijven worden die dus diploma's kunnen aanbieden.

Betreft:

Re-integratiebureau's.

Knelpunt 14

Cliënten worden opgeroepen voor een afspraak voor niks.

Zo hebben we meerdere keren gehoord dat een cliënt vanuit het Werkplein is opgebeld waar ze niet eens onder vielen, om een afspraak in te plannen. De persoon die belde deed dat altijd in opdracht van een leidinggevende, en kon de cliënt nooit een reden geven. Als de cliënt dan kwam, wist niemand van de gemaakte afspraak. Zo hebben cliënten zelfs vrij genomen van hun werk, uiteindelijk dus voor niets.

Oplossing:

Wij kunnen natuurlijk niet weten wat de reden is dat dit soort dingen gebeuren, aangezien geen van de cliënten, die wij hebben gesproken die hier last van hadden het wisten. Maar een aanpassing in het systeem, waar de werkpleinen mee werken, lijkt ons een goed idee.

Betreft:

Werkpleinen.

POSITIEVE PUNTEN

We hebben alle dingen die goed gaan bij instanties in het rapport vermeld, omdat we graag willen zien dat dit zo blijft. Zo hebben we alle positieve punten benoemd, en een korte beschrijving erbij gezet. Eronder hebben we vermeld welke instantie dit betreft.

Positief punt 1

De cliënt heeft een inkomen.

Veel jongeren zijn blij dat ze dankzij de gemeente een inkomen hebben. Hierdoor komen ze niet op straat te staan en kunnen zij hun sociale contacten onderhouden.

Betreft:

De gemeente.

Positief punt 2

Persoonlijke begeleiding door Zienn

ZIENN is een organisatie die mensen begeleidt die een moeilijke periode doormaken. Zij kunnen je helpen bij het huishouden, kunnen je helpen bij je boekhouding. En kijken samen met jou naar wat je te besteden hebt en wat je uitgaven zijn. De hulpverlening vindt zijn basis in mensen die dakloos zijn en mensen met drugs- en of alcoholproblemen. Maar ook mensen die dakloos zijn geweest of dreigen in die situatie te komen kunnen door ZIENN geholpen worden.

Betreft:

ZIENN.

Positief punt 3

Het Werkplein en de gemeente motiveren hun cliënten door middel van goede gesprekken met werkcoaches

Jongeren die een WIJ-uitkering hebben krijgen een werkcoach toegewezen. Deze werkcoach heeft gesprekken met de jongere over wat hij/zij wil en kan. Hierdoor krijgt de werkcoach een beeld van wat hij voor deze jongere kan betekenen en de jongeren krijgt een goed beeld van wat hij kan en wat hij wil. Ook ervaren de jongeren het als positief als hun werkcoach af en toe belt om te vragen hoe het gaat zodat ze het kunnen hebben over de dingen waar ze tegenaan lopen. Dus een goede persoonlijke begeleiding motiveert.

Betreft:

Sociale Dienst.

Positief punt 4

De gemeente informeert goed over regelingen waar mensen recht op hebben.

De jongeren die een WIJ-uitkering hebben weten vaak niet waar zij recht op hebben. De gemeente informeert de jongeren hier goed over. Hierdoor krijgen de jongeren ook de indruk dat de gemeente hen echt wil helpen. Als ze met vragen komen worden ze ook beantwoord!

Betreft:
Gemeente.

Positief punt 5

Goede persoonlijke benadering door een deel van de Werkcoaches

Een deel van de werkcoaches begeleidt de jongeren op een persoonlijke manier. Jongeren ervaren dit als zeer prettig en voelen zich serieus genomen door de werkcoach. Jongeren zijn hierdoor ook veel gemotiveerder. Hierdoor kan de werkcoach goed zien hoe een jongere in elkaar zit en zo een passend aanbod doen.

Betreft:
De gemeente.

Positief punt 6

Het werkplein in Franeker geeft in 1 keer in de twee weken een voorlichting aan jongeren die kort geleden in de WIJ-uitkering terecht zijn gekomen. Deze voorlichting gaat over de rechten en plichten die de jongere heeft gedurende de uitkering. Dankzij deze voorlichting weten de jongeren wat er van hen verwacht wordt en wat zij kunnen verwachten.

Betreft:
Werkplein Franeker.

Positief punt 7

In sommige gevallen mag een aanbod vanuit de Sociale Dienst met betrekking tot school of werk geweigerd worden.

Een jongere mag in bepaalde gevallen een aanbod afwijzen. Dit kan zijn omdat het helemaal niet aansluit bij de ervaring en kwaliteiten van de jongere, of omdat er ook nog een andere mogelijkheid is die beter aansluit bij de wensen van de jongere. Wel moet de jongere een gegronde reden hebben om het aanbod af te wijzen. Wijst een jongere een aanbod af omdat hij er bijvoorbeeld geen zin in heeft dan kan hij gekort worden.

Betreft:
Sociale Dienst.

Positief punt 8

Jongeren die in het re-integratieproject Loadswurk zitten zijn hier erg enthousiast over.

Jongeren hebben echt het idee dat ze hier wat aan hebben en dat ze hier veel mogelijkheden krijgen om zichzelf te ontwikkelen. Ook doen ze hier goede ervaringen mee op die mogelijk handig zijn voor hun stap terug naar de arbeidsmarkt.

Betreft:
Loadswurk Franeker.

CONCLUSIE

We hebben geconcludeerd dat er op veel plaatsen nog wat te winnen valt als het gaat om de Wet Investeren in Jongeren. De kerntaak van de wet is natuurlijk jongeren ondersteunen met het vinden van een baan, of het aanbieden van een opleiding. Op papier werkt dit allemaal prima, maar in de praktijk gaan er nog bepaalde dingen niet helemaal goed. We zijn er achter gekomen dat niet iedereen door het sociale vangnet wordt opgevangen zoals dat hoort, en dat er te veel jongeren veel te lang zonder geld zitten en daardoor in de problemen komen.

Ook is er in de persoonlijke begeleiding van cliënten nog veel te winnen, want lang niet alle jongeren hebben het gevoel dat ze serieus worden genomen door hun werkcoach. Zo waren er helaas vrij veel jongeren die ons vertelden dat er nooit is gevraagd wat hen bezighoudt en motiveert, terwijl dat soort achtergrondinformatie juist heel belangrijk is om te weten wat voor soort werk iemand goed past.

Wel zijn we een heleboel medewerkers van Werkpleinen en trajectleiders van re-integratiebureaus tegengekomen die supergoed werk verrichten, en al hun positieve energie in hun cliënten stoppen. We hebben gezien hoe hele mooie re-integratietrajecten zijn opgestart vanuit de creativiteit van gemotiveerde opbouwwerkers, en hebben vooral een heleboel bijzondere verhalen gehoord.

We hebben met een 23-jarige jongen gesproken over de Wet Investeren in Jongeren. We hebben hem gevraagd met wat voor instanties hij te maken heeft gehad en hoe hij dit heeft ervaren.

Hij was redelijk positief, maar had nog wel een paar aandachtspunten voor de Sociale Dienst. Een van de aandachtspunten is dat de termijnen te lang duren, hij heeft hierdoor maanden zonder geld gezeten en kwam hierdoor in de schulden. Hij had bijna op straat gestaan.

Nog een aandachtspunt is dat er geen nazorg is. Zijn coach van de Sociale Dienst zou hem nog eens kunnen vragen hoe het ging met zijn traject. Dit was volgens hem wel beter geweest, hij stopte op een gegeven moment met de opleiding waarmee hij bezig was, omdat hij steeds iets minder gemotiveerd was. Hij had liever gewild dat er tussendoor ook nog gesprekken waren geweest met hem, om zijn motivatie hoog te houden.

De jongen vertelde ons dat hij het zonder instantie ZIENN niet had gered. ZIENN heeft hem heel erg veel geholpen met zijn financiële planning, het huishouden en zijn boekhouding. ZIENN heeft drie maanden huur voorgesloten omdat het erg lang duurde voor dat hij zijn uitkering kreeg. Zonder de hulp van ZIENN zou hij op straat zijn belandt.

Pluspunten:

- Zeer persoonlijke begeleiding van ZIENN, hij heeft nog steeds erg veel baat bij de diensten die zij aanbieden;
- Het de Sociale Dienst pushen de jongeren wel om zoveel mogelijk hun best te doen en om gemotiveerd te blijven door middel van gesprekken (dus niet zodra een jongere in een werk of leertraject komt, zie aandachtspunten).

Aandachtspunten:

- De termijnen voor het verstrekken van een uitkering zijn te lang. Jongeren zitten maandenlang zonder geld en kunnen hierdoor diep in de schulden raken of zelfs op straat komen te staan;
- Op het moment dat een jongere in een werk of opleidingstraject zit, is er geen begeleiding meer. Dit zou juist wel moeten om de jongeren gemotiveerd te houden. De jongere in kwestie liep tijdens zijn werk tegen een heleboel dingen aan, waar hij met niemand over kon praten.

Vandaag zijn wij met een 22-jarige jongen in gesprek gegaan die in de Wet Investeren in Jongeren zit. We hebben hem gevraagd met welke instanties hij te maken heeft gekregen en hoe hij dit heeft ervaren. In de eerste instantie was hij niet positief, maar ook niet negatief. Dit is omdat ze hem niet geïnformeerd hebben over zijn mogelijkheden en hem ongevraagd in een re-integratieproject hebben gestopt. Hij had dus geen idee wat zijn rechten en plichten waren, en wist daarom niet wat hij ervan moest denken.

Hij kwam bij het Werkplein, kreeg een coach, en die heeft hem meteen naar een re-integratieproject gestuurd. Bij het re-integratiebureau waar hij heen is gestuurd is hij alleen maar bezig met het maken van sollicitatiebrieven en het steeds opnieuw maken van een Curriculum Vitae. Hij heeft dit niet nodig, hij heeft altijd in de commerciële sector gezeten en kan dit al. Volgens hem heeft hij geen idee wat hij daar doet, en er is hem ook nooit gevraagd wat hij zelf wil.

Bij het Werkplein heeft hij gevraagd naar tests om te onderzoeken wat hij leuk vindt en wat hij graag zou willen doen. Dit vond zijn persoonlijke coach overbodig, en vervolgens vertelden ze hem dat hij hier niks aan heeft, dat de test vrij nutteloos is. Hiermee kraken zij hun eigen diensten af.

Ook is er geen nazorg geweest (waarmee hij bedoelt dat hij nooit meer is benaderd nadat hij in het re-integratie traject is gestopt), wat heel belangrijk is voor jongeren volgens hem. Zo kan er een oplossing worden gezocht naar de dingen waar zij tegenaan lopen.

Hij had verder ook geen idee van de opties die hij had, qua persoonlijke begeleiding. Ook de rechten en plichten die komen met een WIJ-uitkering had hij geen weet van. Hij heeft hier ook nooit een voorlichting o.i.d. voor gehad.

Pluspunten:

- Hij heeft een inkomen.

Aandachtspunten:

- De termijnen voor het verstrekken van een beslissing over bepaalde zaken die horen bij een WIJ uitkering zijn te lang. Hij heeft anderhalve maand gewacht op een uitkering.
- Er was geen begeleiding en nazorg. Vooral geen persoonlijke begeleiding; er wordt niet gekeken naar wat hij wil, wat hij leuk vindt of goed in is. Ze hebben er niets aan gedaan om iets te vinden waar hij zijn kwaliteiten kan benutten. Nadat hij in het re-integratieproject is gestopt, is er nooit meer naar hem omgekeken.
- De tests waar hij om heeft gevraagd worden door zijn coach vanuit de Sociale Dienst niet als nodig geacht, terwijl zij die dienst zelf aanbieden. Hiermee kraken zij in feite hun eigen diensten af.

Vandaag zijn wij in gesprek gegaan 22-jarige Wij-er. De jongen vertelde ons tijdens zijn WIJ-uitkering vooral met het Werkplein te maken heeft gekregen.

Vanuit de Sociale Dienst heeft hij een opleiding aangeboden gekregen. Deze kans heeft hij gekregen, maar toen hij de opleiding bijna had afgerond werd het stopgezet i.v.m. bezuinigingen. Hij vond dat ze hem juist door hadden moeten laten gaan zodat hij weer aan het werk kon. De opleiding kostte € 6000, - en het heeft ze nu € 4000, - gekost. Dus nu is er €4000 weggegooid, in plaats van nog €2000 er in te stoppen zodat hij zijn vrachtwagenrijbewijs kon halen.

De termijnen zijn veel te lang volgens hem, hij heeft samen met vrouw en kind een half jaar zonder geld gezeten en zit nu diep in de schulden.

Ook vertelt niemand hem iets over waar je als uitkeringsgerechtigde recht op hebt.

Bijvoorbeeld over bepaalde regelingen waardoor je bepaalde kosten mee kan betalen. Deze voorlichtingen mag de Sociale Dienst wel doen volgens hem.

Ook worden er volgens hem veel te veel fouten gemaakt, bijvoorbeeld een fout in je dossier waardoor je gekort wordt op je uitkering. Ook hebben ze een tijdje gehad dat ze elke maand steeds een klein beetje minder kregen. Toen ze hun werkcoach hierop aanspraken kon hij geen antwoord hierop geven, het is hun dus nooit duidelijk geworden waarom.

Ook heeft hij een nieuwe begeleider vanuit de Sociale Dienst gekregen. Deze zou contact opnemen maar heeft dat na 4-6 maanden nog steeds niet gedaan.

De algemene begeleiding vanuit de Sociale Dienst werd als zeer negatief ervaren, er is totaal geen persoonlijke begeleiding en ook is er geen nazorg.

De instantie Limor heeft hem heel goed geholpen. Hij heeft hulp gekregen bij de boekhouding, de financiën en hij is goed geïnformeerd over bepaalde regelingen die zij bij de Sociale Dienst konden aanvragen. Zonder Limor hadden ze op straat gestaan volgens hem.

Pluspunten:

- Sociale Dienst die in het gemeentehuis zit helpt goed, ook met het informeren over bepaalde regelingen waar zij recht op hebben. Heeft hen goed behandeld.
- De organisatie Limor heeft een grote rol gespeeld voor de jongen en zijn vrouw en kind. Zonder Limor hadden zij op straat komen te staan.

Aandachtspunten:

- Opleiding stopgezet i.v.m. bezuinigingen vanuit Sociale Dienst.
- De termijnen zijn te lang waardoor hij in de schulden is geraakt.
- De Sociale Dienst informeert niet over regelingen waar je recht op hebt als uitkeringsgerechtigde. Daar zou een voorlichting voor moeten komen.
- Er worden fouten gemaakt in dossiers waardoor je gekort kunt worden.
- Nieuwe begeleider neemt geen contact op, als zij contact willen maken met de nieuwe begeleider kan het Werkplein niet zeggen wie het is en ook geen telefoonnummer doorgeven.
- De algemene begeleiding van de werkcoach werd als zeer negatief ervaren, er is totaal geen persoonlijke begeleiding en ook geen nazorg.

Vandaag zijn wij in gesprek gegaan met een 23-jarige jongen die in een WIJ-uitkering zit. Hij heeft eerst een opleiding gevolgd tot automonteur en is hierin aan het werk gegaan. Na ongeveer 4,5 jaar is hij door het bedrijf vervangen door een jonger iemand die net van de opleiding kwam. Hierdoor is hij eerst in de WW geraakt en daarna in de Wet Investeren in Jongeren.

Na een aantal gesprekken met zijn werkcoach is hij doorverwezen naar een test en trainingscentrum, zijn begeleider van dat re-integratietraject vertelde hem na 1,5 dag al dat het voor hem niet nodig was om hier te zijn. Hierna heeft hij nog een tijdje bij het re-integratietraject van Empaselect gezeten en daarna is hij naar een traject gegaan in de scheepsbouw waar hij momenteel nog steeds is.

Hij vertelde ons dat hij inmiddels al bijna 3 maanden op zijn uitkering zit te wachten, hierdoor kan hij op het moment niet rondkomen. Ze vragen niet concreet naar wat jij wilt, je hebt gewoon maar te kiezen uit enkele re-integratietrajecten.

Ook wordt hem verteld dat er geen geld is, dus kan hij niet de dingen doen die hij zou willen en kunnen doen, zoals bijvoorbeeld een bepaalde opleiding. Het is erg belangrijk dat je dus zelf je kansen creëert. Hij heeft ook aangegeven elk werk wel te willen doen, maar heeft hier nog niet veel kansen door verkregen.

Het zou handig zijn als jongeren die in een traject zitten binnen dat bedrijf bepaalde certificaten kunnen behalen zodat ze hun kansen op de arbeidsmarkt vergroten. Dit houdt ze ook gemotiveerd

Pluspunten:

- Workshops van het Werkplein zijn erg nuttig hier moeten zij vooral mee doorgaan.
- Ook vind hij het erg positief dat hij nog steeds 1 keer in de zoveel tijd een gesprek heeft met zijn werkcoach over zijn ervaringen met het traject en over de voortgang van bepaalde zaken.
- Zijn werkcoach houdt contact, ook gedurende het traject.

Aandachtspunten:

- Geen geld voor opleidingen etc. door bezuinigingen.
- Het maken van een afspraak duurt vaak te lang omdat de werkcoaches veel te veel mensen moeten begeleiden.
- Het aanvragen van een uitkering duurt te lang, de jongen zit al bijna 3 maanden zonder geld.
- Je wordt vaak van het kastje naar de muur gestuurd.

Vandaag zijn wij in gesprek gegaan met een 21-jarige jongen die in een WIJ-uitkering zit. Hij is vroegtijdig gestopt met school, heeft in de binnenvaart gezeten. Hierna in de uitkering geraakt, door zijn strafblad kan hij nergens aan het werk komen. Hoopt door middel van een re-integratieproject een baan te kunnen verkrijgen. Hij werkt nu bij Jelle Talsma Scheepsbouw in Franeker in een re-integratie project. Hij is zelf erg negatief over de Sociale Dienst doordat hij een werkcoach heeft die hem niet persoonlijk begeleidt en niet kijkt naar de situatie waarin in mensen kunnen zitten. Zij heeft volgens hem ook geen begrip voor mensen die bepaalde problemen hebben gehad of nog steeds hebben.

Hij heeft meerdere malen aangegeven een andere werkcoach te willen hebben, maar er wordt niet naar geluisterd. Doordat hij geen positieve ervaringen met zijn werkcoach heeft, begint zijn motivatie steeds meer te dalen.

Pluspunten:

- Workshops van het Werkplein zijn erg nuttig, hier moeten zij vooral mee doorgaan.
- Het is goed dat er re-integratietrajecten zijn die goed aansluiten op de interesses van de WIJ-er.

Aandachtspunten:

- Geen goede persoonlijke begeleiding vanuit de Sociale Dienst, er wordt niet gevraagd naar wat hij wil
- Het maken van een afspraak duurt vaak te lang omdat de werkcoaches veel te veel mensen moeten begeleiden.
- Er wordt niet gekeken naar de situatie waarin een persoon zit, de gemeente wilde geen uitkering geven omdat hij ziek was geweest. Hij heeft een kind van 10 maanden en ze zeggen gewoon dat het niet hun probleem is.
- Hij kon alleen kiezen uit dingen waar van hij had aangegeven absoluut niet meer te willen doen. Hij moest kiezen anders werd zijn uitkering stopgezet.
- Wordt niet gemotiveerd door zijn werkcoach om zelf te bedenken en uit te vinden wat hij leuk vindt en wil doen.

We hebben met een 18-jarige jongen gesproken die sinds ongeveer 8 maanden in de Wet Investeren in Jongeren zit. Hij heeft lassen, een MBO-1 opleiding gehaald. Toen hij daar mee klaar was moest hij nog 3 maanden naar school i.v.m. de leerplichtwet. Op school hebben ze hem verteld dat dit niet hoefde als hij een contract ergens kon krijgen van 20 uur in de week. Met deze kennis is hij meteen naar het Werkplein gegaan om hulp te vragen.

Hij heeft een werkcoach van het Werkplein Franeker, die heeft samen met hem gekeken wat hij kan/leuk vindt. Er is toen doorverwezen naar het scheepsbouwtraject van de Jelle Talsma (re-integratietraject). Dit heeft veel raakvlakken met zijn opleiding, want daar leert hij ook weer veel met lassen e.d. Hij kreeg wel weer een andere begeleider vanuit de Skule (die hoort weer bij het traject bij Jelle Talsma). Een probleem bij het traject is er een probleem was met de reiskosten, daar werd heel moeilijk over gedaan! Het is hem niet helemaal duidelijk wat hij kan verwachten van zijn werkcoach, en is daar ook niet echt over ingelicht. Zelf heeft hij het gevoel dat hij niks te maken heeft met het werkplein of de gemeente, alleen met Jelle Talsma.

Eens in de maand komt hij bij zijn werkcoach om te vertellen hoe het allemaal gaat, maar hij zou het fijner vinden als hij een paar keer in de week werd gebeld om even te praten. Hij kan helemaal niet overweg met zijn werkcoach vanuit de Sociale Dienst, en heeft ook gevraagd om een andere. Die kreeg hij niet. Hij heeft vaak ruzie met haar gehad en heeft het gevoel dat ze hem totaal niet wil helpen, alleen “de grond in wil stampen” (zijn letterlijke woorden). De reden daarvoor is volgens hem omdat zij al zijn vrienden kent, en hem op basis daarvan al veroordeelt. Ze heeft dus een bepaald beeld van hem gevormd, en kijkt vooral veel naar de negatieve dingen, in plaats van de dingen die hij wel zou kunnen. Ze maakt vaak opmerkingen waarbij hij het gevoel krijgt dat het bedoeld is om hem een slecht gevoel te geven over zichzelf. Je kunt gerust zeggen dat hij een hekel heeft aan zijn begeleider. Wat ze daar aan zou kunnen doen is beter de persoon proberen te begrijpen en te kijken naar de mogelijkheden in plaats van de beperkingen. Ze betreft zaken erbij die erg persoonlijk zijn, en dat kun je alleen doen als er een vertrouwensband is geschept.

Bij Jelle Talsma vindt hij het heel erg leuk, al is zijn WIJ-uitkering maar rond de 200 euro per maand. Daar baalt hij wel een beetje van (hij werkt daar 40 uur per week), maar hij vindt wel dat hij het voor zichzelf doet. Hij leert er erg veel, en hoopt er ook te kunnen blijven. Hij had al werk aangeboden gekregen van Jelle Talsma! Het grote nadeel aan het traject is dat hij er geen diploma's kan krijgen, het telt alleen als werkervaring. Dit is heel raar! Want er wordt een heleboel geleerd, de WIJ-ers werken samen met vaste werknemers. Uiteindelijk heeft hij wel een heel goed gevoel bij het traject, hij vindt het leuk en kan het goed vinden met de leidinggevenden op de werkvloer.

Pluspunten

- Erg leuk re-integratietraject, leert er veel en vergroot zijn kansen op de arbeidsmarkt;
- Vanuit school goed begeleid naar het UWV Werkplein;
- Wordt goed behandeld bij het traject bij Jelle Talsma.

Aandachtspunten

- Zijn begeleider vanuit de Sociale Dienst pakt het volledig verkeerd aan bij hem;
- Hij werkt 40 uur per week voor 200 euro per maand, vindt dat niet zo eerlijk;
- Kan geen opleiding doen via het traject bij Jelle Talsma terwijl dat heel erg logisch zou zijn;
- Kon geen andere begeleider krijgen bij de Sociale Dienst terwijl hij daar uitdrukkelijk om heeft gevraagd;
- Weet niet van zijn rechten en plichten in de Wet Investeren in Jongeren.

Wij hebben vandaag een gesprek gehad met een meisje die in de Wet Investeren in Jongeren zit. Ze is 24 jaar oud en zit er sinds afgelopen zomer in. Ze had eerst werk, maar dat hield op door de recessie. Ze is ook opgeleid, ze heeft een MBO-4 diploma richting interieur design. Ze wist toen ze werkloos werd wel wat ze moest doen, maar toch kwam ze om in het papierwerk. Ze vindt dat je niet alle gegevens bij alle instanties apart zou moeten invullen, maar dat de instanties beter zouden moeten samenwerken zodat je maar één keer de gegevens hoeft in te vullen.

Zo moest ze bij het UWV en bij het Sociale Dienst haar gegevens opgeven. Dit waren voor elk enorm veel gegevens, en dat vind ze erg omslachtig. Toen ze werkloos werd, had ze eerst recht op 3 maanden WW. Toen kwam ze in de WIJ, en kreeg ze ook een andere werkcoach dan ze in de WW had. Deze ervaart ze als zeer prettig, en de diensten die hij levert ook. Zo vindt ze dat de aanpak heel persoonlijk is en dat er zelfs af en toe wordt gebeld om zomaar even te vragen hoe het gaat. Voor haar is dit heel anders als de WW. Ze moest ook meteen de 1^e week naar een WIJ-voorlichting, en hier heeft ze meteen geleerd wat haar rechten en plichten zijn vanuit de WIJ. Ook dit vond ze zeer prettig.

Toen heeft ze samen met haar werkcoach gekeken wat de mogelijkheden zouden kunnen zijn voor school en/of werk. Omdat ze een hypotheekschuld heeft, is school helaas financieel niet mogelijk. Ze wilde verder ook wel werken, dus ging vrij veel solliciteren. Vanuit de WIJ mocht ze ook gelukkig wel dingen weigeren, zo was er een baan die ze kreeg aangeboden vanuit de WIJ bij een bedrijf wat ze persoonlijk kende, maar waar ze absoluut niet wilde werken. Dat was verder geen probleem. Wel vond ze het onprettig dat ze 3x in de week moest solliciteren. Ze vindt dat je dat soort dingen per persoon moet bekijken. Want ze woont in Harlingen, waar de werkgelegenheid al vrij laag is. Daarnaast heeft ze geen opleidingen die aansluiten op veel banen daar, vooral omdat het meeste werk daar in de bouw zit. Zo kreeg ze op een gegeven moment het gevoel dat ze niet meer solliciteerde voor zichzelf, maar voor het Werkplein. Want er zijn niet genoeg banen waar zij gekwalificeerd voor is om 3x in de week effectief te kunnen solliciteren. Ook nog een klein puntje van kritiek was dat ze post ontvangt van het UWV-Werkbedrijf en de Sociale Dienst, en dat de brieven dan bijna hetzelfde zijn. Dus ze vindt dat de bedrijven beter moeten samenwerken. Ook de doorverbindingsservice van het Werkplein laat nog wel eens wat te wensen over. Soms krijg je opeens te horen dat de persoon die je zoekt niet bestaat, dat soort rare dingen. Nu heeft ze de persoonlijke nummers van de mensen die ze moet hebben, probleem opgelost (voor haar). Maar ze heeft dus verder vrij veel contact met haar werkcoach, die ze heel goed vindt. Ook heeft haar werkcoach haar nog doorverwezen naar een ander persoon binnen de Sociale Dienst, die haar ook veel helpt met dingen (vooral als ze vragen heeft over iets).

Uiteindelijk had haar werkcoach iets gevonden voor haar, en dat was een 3 maanden lang durende stage bij een uitzendbureau als Intercedent, in combinatie met een opleiding voor Intercedent. Dit vind ze erg leuk, en ze heeft het hier verder nooit over gehad. Dus een hele goede inschatting van de werkcoach, aldus een goede uitkomst van een persoonlijke aanpak. Ze heeft wel het gevoel dat ze er niet kan blijven door financiële redenen, maar dat staat los van de Sociale Dienst. Ze denkt dat het uitzendbureau het alleen maar doet om een gratis hulp voor 3 maanden. Maar ze houdt hoop dat ze daar kan blijven, want ze vindt het wel erg leuk! Wat ze wel erg jammer vindt, is dat ze nu ze werkt niet meer geld krijgt dan eerst. Dat motiveert niet erg. En dat is ook iets wat ze vindt, dat de WIJ-uitkering echt te laag is. Ze

moet elk dubbeltje omdraaien en kan nooit iets leuks doen (dit is ook belangrijk, omdat sociale contacten de brug naar de arbeidsmarkt kan verkleinen). Ze vindt dat ze meer moeten kijken naar de kosten die de persoon maakt, aangezien ze wel haar complete financiële situatie heeft opgegeven. Want iemand die op zichzelf woont en schulden heeft, heeft het makkelijker dan iemand die gratis inwoning heeft en alleen zijn zorgverzekering en eten en drinken hoeft te betalen. Dus de hoogte van de WIJ-uitkering aanpassen op de financiële situatie van de persoon.

Pluspunten

- Hele goede werkcoach met een persoonlijke aanpak.
- 1^e week meteen een voorlichting gehad over rechten en plichten.
- Ze mocht aanboden voor werk of scholing ook weigeren, indien daar reden voor was.
- Ze heeft een aanbod gekregen voor stage in combinatie met opleiding, en dat was iets waarvan ze zelf nog niet eens wist dat ze dat zo leuk zou vinden. Haar werkcoach heeft dat erg goed ingeschat.

Aandachtspunten

- Instanties moeten beter samenwerking m.b.t. post en gegevens opgeven.
- Sollicitatieplicht te hoog, er moet per persoon gekeken worden hoeveel vacatures er in de regio zijn die aansluiten op de scholing en/of ervaring van de persoon.
- Doorverbindingsservice bij het Werkplein maakt soms fouten.
- Hoogte van de uitkering moet aan de hand van de financiële situatie van de persoon worden bepaald.

We hebben met een jongen van 22 jaar gesproken, die in de WIJ zit. Hij zit er ongeveer 3 maanden in nu. Zijn achtergrond is dat hij in de horeca werkte, maar dat hij daar geen voldoening uit kreeg. Hij had telkens bazen die hem niet complimenteerden over zijn werk, terwijl hij wel zijn best deed. Daardoor werd hij dusdanig gedemotiveerd dat hij steeds meer met tegenzin naar zijn werk ging, wat uiteindelijk resulteerde in het telkens nemen van ontslag.

Zo is hij in de WIJ terechtgekomen, en dan wel bij een werkcoach van de Sociale Dienst Franeker. Hij heeft dit allemaal als positief ervaren, het was hem ook meteen duidelijk wat zijn rechten en plichten binnen de WIJ zijn. Hij heeft hier niks negatiefs ervaren, en vindt ook dat de benadering van zijn werkcoach persoonlijk is, en dat de werkcoach hem ook echt wil helpen. Er is met hem samen gekeken naar wat de mogelijkheden zijn voor werk en/of school, en er kwam uit dat hij niet echt zo heel goed wist wat hij wilde.

Via zijn werkcoach is hij bij Loadswurk in Franeker, daar volgt hij momenteel een traject van 8 weken. Hier kan hij leren waar hij goed in is, wat hij leuk vindt, en wat hem motiveert. Zo heeft hij geleerd dat hij graag een eigen bedrijf in de groentehandel wil beginnen, of dat hij verkoper wil zijn op de markt. Dit heeft hij ook aan zijn werkcoach doorgespeeld, en hij wacht eigenlijk een beetje af tot zijn werkcoach hem een aanbod doet. Hij geeft zelf toe dat hij zelf wel wat meer kan doen.

Loadswurk ziet hij puur als tijdsbesteding, zodat hij in het ritme blijft van vroeg opstaan en iets doen. Veder gaat hij er met plezier heen, want er is daar niemand die je vertelt wat je moet doen. Eigenlijk doe je er alles wat je thuis ook doet. Hij vindt het een goed traject, maar vindt wel dat je er alleen iets uit kunt halen als je er zelf ook iets voor doet.

Hij heeft met geen enkele instantie problemen gehad, en hij vindt de Wet Investeren in Jongeren zelf ook een prima wet. Hij zegt wel dat hij aan het eind van de maand geen geld meer heeft, maar vult die regel ook snel aan door te zeggen dat hij niks te klagen heeft. Hij vindt dat je een gegeven paard niet in de bek moet kijken, en dat je allang blij mag zijn dat je geld krijgt van de gemeente. Hij is financieel nooit in de problemen gekomen door de hoogte van de uitkering.

Verder heeft hij het gevoel dat de afstand naar de arbeidsmarkt voor hem helemaal niet groot is, ook omdat hij toch elke dag bezig is bij Loadswurk. Hij denkt zelf ook dat het niet lang meer duurt tot hij een leuke baan heeft gevonden in de verkoop van kleren of groente. Want hij solliciteert zelf, maar heeft er vooral erg veel vertrouwen in dat zijn werkcoach iets voor hem vindt. Dat ervaar ik zelf als een minpunt, want ik merk dat hij vrij veel laat afhangen van zijn werkcoach.

Pluspunten:

- Goede werkcoach die hem het gevoel geeft dat hij echt wil helpen.
- Er is goed geluisterd door de werkcoach naar wat hij zelf wil.
- Hij heeft bij Loadswurk geleerd wat hem bezig houdt en leuk lijkt om te doen.
- Goed ingelicht over zijn rechten en plichten in de WIJ

- Er is weinig afstand naar de arbeidsmarkt omdat hij elke dag bezig is en in een ritme zit.

Aandachtspunten:

- Hij heeft door de begeleiding iets teveel het gevoel gekregen dat hij er zelf niet zo heel veel voor hoeft te doen, denkt dat het allemaal wat vanzelf zal gaan.

We hebben een 26-jarig meisje gesproken die sinds de zomer in de Wet Investeren in Jongeren zit. Ze woont in Harlingen, waar de banen volgens haar vrij gering zijn. Ze is naar de randstad gegaan om werk te zoeken, maar dat lukte niet. Toen is ze weer in Harlingen terechtgekomen, waar ze ook (nog) niet een vaste baan kon vinden. Ze heeft wel diploma's in de zorg, en vindt dat ook een leuke sector, maar had nog niet de diploma's die ze nodig had om daar in te kunnen werken. Ze heeft er wel gewerkt bij thuiszorg, maar daar kon ze niet blijven werken.

Uiteindelijk is ze op de banenmarkt, waar ze op eigen initiatief heen is gegaan, haar huidige coach van Loadswurk tegengekomen. Die heeft haar verteld dat ze recht heeft op een WIJ-uitkering, en al pratend hebben ze besloten dat Loadswurk wel wat zou zijn voor haar. Loadswurk was toen net aan het opstarten, en zij was eigenlijk 1 van de eersten die in dit traject zou stappen. De reden dat Loadswurk wat voor haar zou zijn, is omdat ze echt niet meer wist wat ze moest doen. Ze kwam dus net weer terug van de randstad, en zat in een moeizame periode. Kampt ook met gezondheidsproblemen. Wel een heel erg positief meisje, met een positieve kijk op het leven.

Ze heeft qua instanties alleen maar met Loadswurk te maken gehad. Haar werkcoach heeft haar door de moeilijke periode heen geholpen, dus daar heeft ze heel erg veel aan gehad. De benadering is zeer persoonlijk, en ze zegt ook erg dankbaar te zijn dat ze haar coach heeft ontmoet. In het begin van het traject bij Loadswurk was het nogal een chaos, omdat het in de startperiode zat. Zo werd haar een stage aangeboden die niet waargemaakt kon worden, en heeft ze veel moeten meehelpen met het opstarten van het traject. Dit heeft ze als positief ervaren, want ze voelde zich echt deel van iets. Dat ze niet op stage kon vond ze helemaal niet zo erg. Ze denkt niet dat er een betere manier is om door zo'n startperiode te komen.

In haar 8 weken durende traject heeft ze veel geleerd. Structuur (wat erg belangrijk is voor haar), presentatie (hoe verkoop ik mezelf) en orde in haar leven. Ze weet nu wat ze wil in haar leven, en hoe ze wat wil bereiken. Ze heeft ook erg veel gereflecteerd op haarzelf, zo heeft ze heel veel over zichzelf geleerd. Ze vindt Loadswurk daarom een erg waardevol traject voor mensen die niet echt weten wat ze willen en niet weten hoe ze dingen moeten aanpakken. Volgens haar werken de coaches op een leuke en persoonlijke manier met mensen.

Ze heeft constant goed contact gehad met haar werkcoach, en is er al pratende achtergekomen wat ze wil in de toekomst. Zo is ze er achtergekomen dat ze graag weer een zorgopleiding gaat doen, en dat zou ook beginnen binnenkort. Ze kampt echter met gezondheidsproblemen, en moet ook opeens binnenkort geopereerd worden. Daarom is in overleg met haar werkcoach de opleiding nu verplaatst naar Augustus. Dan kan ze er écht voor gaan, zonder obstakels in haar leven.

Momenteel werkt ze bij Loadswurk (met behoud van de uitkering), omdat ze graag in de positieve sfeer wilde blijven na haar traject van 8 weken. Ze is schoonmaakster, en is daar ook erg betrokken bij. Officieel werkt ze 20 uur, maar ze zegt dat ze elke week veel meer uren er is. Ze vindt het heel erg leuk om daar te zijn.

Pluspunten:

- Loadswurk is een heel goed traject voor mensen die niet weten wat ze willen in hun leven. Ze kunnen hier erg veel leren over zichzelf en het maken van toekomstplannen.
- Er wordt door de werknemers van Loadswurk op een hele leuke en persoonlijke manier met de mensen gewerkt.
- Aan haar werkcoach heeft ze heel erg veel gehad. Heeft haar door een moeilijke periode heen geholpen, en heeft samen met haar gekeken wat ze wilde.
- Stands van verschillende instanties op de banenmarkt, zo kunnen mensen die niet in beeld zijn weer in beeld komen!
- Kon blijven werken als schoonmaakster na het traject met behoud van uitkering.
- Heeft nooit te maken gehad met andere instanties. Geen ingewikkelde zaken.

Aandachtspunten:

- Beginfase bij Loadswurk erg moeizaam, moest zelf helpen met het opstarten van het traject. Was een beetje een proefkonijn. Heeft dit echter zelf niet als negatief ervaren!

We hebben vandaag met een 24-jarige jongen uit Stiens gesproken die zelfstandig ondernemer is geweest. Hij had een bedrijf in de fotografie, maar is failliet gegaan. Is zo op het SVO gekomen, wat een schuldhulpverleningsinstantie is voor ondernemers. Via hun is hij bij de kredietbank gekomen, en via hun weer bij de Wet Investeren in Jongeren. Hij zit momenteel 3-4 weken in de Wet Investeren in Jongeren. Er aanvraag ging bij hem super vlot, omdat hij dus in de schulden zit.

Meteen heeft hij een voorlichting gekregen over de rechten en de plichten die hij heeft in de WIJ, dat was hem erg duidelijk. Hij heeft eerst een werkcoach (van Sociale Dienst Franeker) gehad, die na 2 weken een andere functie kreeg. Toen heeft hij een andere gekregen (ook in Franeker), die heeft hij nog steeds. Samen met die werkcoach heeft hij bekeken wat de mogelijkheden zijn voor werk en/of school. Hij heeft besloten dat hij graag wil werken.

Alleen wist hij niet echt wat, en daarom is hij in overleg met zijn werkcoach naar Loadswurk gegaan om er achter te komen wat hij leuk vindt. Hij vindt dit een goed traject, al zijn er wel onderdelen waarvan hij zelf zegt dat hij het niet echt nodig heeft. Maar ook zijn er onderdelen geweest die hij wel erg leerzaam vond, zoals het solliciteren. Hij heeft zelf nooit echt gesolliciteerd, dus hier heeft hij veel aan gehad. En hij vond ook dat het traject een compleet pakket was, en dat je niet uitgesloten kan worden bij sommige onderdelen.

Hij heeft geleerd dat hij graag wil werken bij een tentenopzet bedrijf, en zijn werkzaamheden bij Loadswurk zijn daar ook op aangepast. Dit vindt hij een goede zaak. Met zijn werkcoach wordt bekeken of hij stage kan lopen bij een tentenopzet bedrijf, dus daar is hij nu mee bezig. Als dit kan, wil hij daar graag werkervaring mee opdoen om vanuit daar werk te krijgen.

Ik zie iemand die pech heeft gehad door faillissement, maar prima wordt opgevangen door het sociale stelsel. Hij heeft een goede begeleiding gehad, heeft geleerd wat nodig was en heeft een doel. Er is heel snel ook al bezig om hem op stage te krijgen zodat hij weer snel aan het werk kan. En aan zijn houding te merken zal dat ook vrij vlot zijn.

Er was wel 1 kritiekpunt. Hij is opgeroepen door de Sociale Dienst in Leeuwarden, en heeft daarvoor vrij moeten regelen. Hij had geen idee waarom hij was opgeroepen, en toen hij kwam op de afgesproken tijd wist niemand van zijn komst. Nergens stond het in een bestand, en nog steeds weet hij niet wat dat nou was. Zeer waarschijnlijk een fout, en dat zou niet moeten gebeuren.

Pluspunten:

- Zijn aanvraag voor de uitkering is snel gegaan, omdat hij vanuit de schuldhulpverlening kwam.
- Rechten en plichten van de WIJ erg duidelijk.
- Heeft het nodige geleerd in zijn traject bij Loadswurk.
- Er is goed geluisterd naar hem door de werkcoach, samen gekeken naar de mogelijkheden.
- Geen oponthoud door termijnen, kan al vrij snel op stage.
- Is als jonge ondernemer die failliet ging goed opgevangen door het Sociale Stelsel.

Aandachtspunten:

- Heeft in het begin een werkcoach gekregen die hij maar 1x heeft gesproken en daarna heeft hij opeens een nieuwe toegewezen gekregen.
- Is foutief opgeroepen door de Sociale Dienst in Leeuwarden, en is voor niks daar komen opdagen. Dit soort fouten kunnen niet!